

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
*žalobce: K.K., bytem ..., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 20.6.2018 proti
rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018 č.j. ..., o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-25.1.2018 – ... ze dne 25.1.2018 se z r u š u j í a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 20.6.2018 (připojena byla mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí) se žalobce domáhal *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 4.5.2018 č.j. ..., jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-25.1.2018-... ze dne 25.1.2018, kterým mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 29.12.2018 dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**) ve výši 6.824,-Kč měsíčně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 28.11.2017 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles jeho pracovní schopnosti činí 45%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 4.5.2018* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 30.4.2018 bylo zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a)

zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje jeho duševní schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%, přičemž lékař ČSSZ zvolil na základě doložených lékařských zpráv vzhledem k charakteru zdravotního postižení horní hranici vymezeného rozpětí, tj. 45% a tato míra poklesu nebyla ve smyslu § 3 citované vyhlášky změněna.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím z důvodu nelepšícího se, ale spíše se zhoršujícího zdravotního stavu, přičemž nebyla zhodnocena jeho celková situace, únava a schopnost vykonávat denní aktivity a zejména možnosti výkonu výdělečné činnosti, proto požadoval jeho přezkoumání a závěrem navrhl zrušení rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí, kterým mu bude přiznána invalidita II. stupně. Také požadoval náhradu nákladů řízení, ale nijak ji nespecifikoval.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce* a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 28.11.2017* a ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 30.4.2018* soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum vzniku invalidity: 28.11.2017 (den jednání OSSZ).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 12.7.2018 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že dojde-li ke změně v posouzení zdravotního stavu, ponechává rozhodnutí ve věci na úvaze soudu s ohledem na výsledky provedení dokazování. Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 4.5.2018 bylo žalobci doručeno dne 7.5.2018.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud *PK MPSV pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru psychiatrie *po jednání konaném dne 20.9.2018*, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69% a datum vzniku invalidity bylo stanoveno také dnem 28.11.2017 (jednání OSSZ). Dle doložené dokumentace byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je středně těžká depresivní fáze, úzkostně-depresivní syndrom reaktivního charakteru se somatizací, dále vertebrogenní algický syndrom krční a hrudní

páteře, porucha statiky a dynamiky krční páteře. Komise dále uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Karlovy Vary a námitkového řízení, když konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké postižení, depresivní či manické epizody středně těžké, dostatečně dlouhé remise, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit omezen, proto míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 45% podle kapitoly V, položky 4c) přílohy vyhlášky, tj. na horní hranici taxace s přihlédnutím k torpidnosti potíží (tj. přetrvávající beze změny) a minimální reakci na léčbu a k chronickému vertebrogennímu algickému syndromu krční a hrudní páteře. Vzhledem k tomu, že žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena uvedená míra poklesu o 10% na celkových 55% a v této výši nebyla PK MPSV v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Karlovy Vary a námitkového řízení. Dle komise žalobce není schopen práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu, ale je schopen lehké práce. Datum vzniku invalidity druhého stupně komise stanovila také dnem jednání na OSSZ 28.11.2017 (stejně jak bylo stanoveno při prvoinstančním jednání). Platnost (posudku) stanovena trvale, když z dosavadního průběhu onemocnění je patrné, že není předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 4.5.2018*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 20.9.2018 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byl žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2018 i jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.1.2018 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatrčil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce od 28.11.2018 k poklesu míry pracovní schopnosti o 55%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí u příslušné OSSZ Karlovy Vary a poté u ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 45%). PK MPSV po zhodnocení předložených lékařských zpráv uvedených v posudku uznala žalobce invalidním od 28.11.2017, tj. od stejného data jako OSSZ i námitkové řízení, avšak pro invaliditu druhého stupně.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 28.11.2017 invalidní pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 20.9.2018, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 53/2018-34 ze dne 12.12.2018, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení u OSSZ Karlovy Vary, tak i v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 4.5.2018. Soud ještě připomíná žalované, že pokud není přiznána výplata invalidního důchodu pojištěnci od data vzniku invalidity, musí být tato skutečnost rovněž obsažena ve výroku a zdůvodněna v odůvodnění rozhodnutí, což však v rozhodnutí ze dne 25.1.2018 ani ze dne 4.5.2018 uvedeno nebylo.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce náhradu nákladů řízení sice v žalobě požadoval, ale bez specifikace a soud ze spisu zjistil, že žalobu doručil osobně na pracoviště zdejšího soudu v Karlových Varech a jednání u PK MPSV se dne 20.9.2018 se nezúčastnil, tudíž nebyly zjištěny žádné náklady řízení, které by žalobce důvodně vynaložil v řízení před soudem, proto žádnému z účastníků řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 12. prosince 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně